

FIGENBLADET

– BLADET DER DÆKKER DET VÆSENTLIGSTE

Oktober 2014
nr. 71



Kristendom, køn og kultur

Interview med nyslået ph.d Benedicte Præstholt, om den netop afsluttede afhandling og formidling af forskningen

Gu' er vi ej religiøse

FigenBladet er dykket ned i diskussionen om, hvorvidt nyateismen indeholder religiøse træk, og hvad følgerne af en sådan påstand kan være

Mennesker i centrum

Startskuddet har lydt til den nye kandidatuddannelse i Diakoni. *FigenBladet* har set på den faglighed, som de studerende skal fordybe sig i

INDHOLD

NYHEDER

- 3 | Og lad bare skægget stå
Religionernes Dag
Kristen musikfestival ser dagens lys
- 4 | Kommende udvalg i modvind
- 5 | Mennesker i centrum
- 6 | Gu' er vi ej religiøse!
- 7 | Fra helligt til profant



INTERVIEW

- 8 | Kristendom, køn og kultur

INFORMATION

- 10 | Valginformation
- 11 | Valginformation
- 12 | Debat
FigenBladet søger nye skribenter
- 13 | Leder
Klommen: "Vi er fangne i os selv. Befris kan vi kun af vort medmenneske"



KRONIKKEN

- 14 | Aarhus Universitets nye tværfaglige forskningslaboratorium



ANMELDELSER

- 16 | Den anden reformation
- 17 | Wittgenstein og det ceremonielle dyr

SPÆNDEDE ARRANGEMENTER

- 18 | Problemet Etik! -K.E. Løgstrup
InAsia Day

UNDERHOLDNING

- 19 | Paven vier moderne par
FigenBladet spørger

KALENDER

- 20 | Spændende arrangementer

FIGENBLADET

Redaktionslokale:

Bygn. 1453, lok. 214

Postadresse:

FigenBladet
Institut for Kultur
og Samfund
Jens Chr. Skous Vej 3
8000 Aarhus C

Telefon: 8716 0527

Mail: figenbla@teo.au.dk

REDAKTION PÅ FIGENBLADET NR. 71 | 2014**Ansvarshavende chefredaktør:**

stud.theol. Kirstine Rasmussen kira@teo.au.dk | 26854750

Redaktionschef:

stud.theol. Johanne Nørtoft Thomsen johannenoertoft@hotmail.com | 28601068

Redaktionsmedlemmer:

stud.theol. Marie Bohn Olsen mariebohnolsen@gmail.com
stud.mag. Katrine Hartmann katrinehart@hotmail.com
stud.theol. Lasse B. Madsen lassebmadsen@hotmail.com
stud.mag. Ninna Maria Kiel Revsbech ninnamkr@gmail.com
stud.mag. Malik Reimer Larsen maliklarsen@hotmail.com
stud.mag. Jonas Aahave Uhd streguhd@gmail.com

Redigering af bladet er afsluttet
13. oktober 2014

FigenBladet 72 | 2014

Udkommer 20. november 2014
Deadline 10. november 2014

FigenBladet kan ikke tages til
indtægt for holdninger, der
kommer til udtryk på bladets
debatsider. Vi forbeholder os ret
til at forkorte indlæg.

ISSN: 16029976

Og lad bare skægget stå

ORD | NINNA M. K. REVSBECH

Det kunne lyde som en artikel fra det satiriske webbaserede nyhedsmedie Rokokoposten, men den er god nok: Antallet af skægtransplantationer i de mellemøstlige lande, er de seneste to år steget med intet mindre end 260 procent. Det beretter *Kristeligt Dagblad* på baggrund af tal fra den internationale sammenslutning af kirurger for hårtransplantation, ISHRS. Hvorvidt den eftertragtede hageudsmykning skyldes en modestyret tendens, eller om den

er religiøst eller kulturelt motiveret, fremgår imidlertid ikke af rapporten. Da størstedelen af indbyggerne i de mellemøstlige lande er muslimer, er det nærliggende at forestille sig, at der er tale om en religiøst funderet tendens. Som eksempel herpå kan man læse i en af haditherne, der beretter om Muhammeds sædvaner, findes en opfordring til at muslimske mænd bør trimme deres overskæg, men lade resten af sit skæg gro.



ILLUSTRATION | JONAS UHD

Religionernes Dag

ORD | KATRINE HARTMANN

I september mødtes 100 religionslærere fra landets folkeskoler for 11. år i træk til en dag i religionens tegn. Årets tema var "helligskrifter", og med det udgangspunkt holdt flere forskere, heriblandt Jørn Borup, der er lektor i Religionsvidenskab ved Aarhus Universitet, oplæg om blandt andet østlige religioner og Koranen. Derudover

blev undervisningen i Folkeskolens kristendomskundskab diskuteret ud fra en ny undersøgelse, som *YouGov* og *Center for Kirkeforskning* står bag. Undersøgelsen viser blandt andet, at mere end halvdelen af de adspurgte danskere ikke mener, at børn skal kunne fritages fra kristendomskundskab, eller at andre religioner skal ligestilles med kristendom. Desuden mener næsten

halvdelen af de adspurgte, at det er vigtigt eller meget vigtigt, at der inddrages helligskrifter i undervisningen. Dagen, med både oplæg og diskussion, skal være med til at inspirere lærerne i deres planlægning af undervisningen.

Kristen musikfestival ser dagens lys



FOTO | ERIC THE FISH

ORD | MARIE BOHN OLSEN

Sidst i september løb festivalen "A Day of Praise" for første gang af stablen i Hillerød. Endagsfestivalens initiativtagere har fundet inspiration mod nord, hvor både Sverige og Norge har lignende festivaler, der strækker sig over flere dage og tiltrækker deltagere i tusindvis. Den danske pendant finder især sit publikum i missionske kredse, og det er særligt de 25-40-årige, der deltager i årets "A Day of Praise," hvor de kan høre megen, forskellig musik fra både danske og internationale bands og musikere. Musikken breder sig over mange

forskellige genrer, men alle har de det kristne budskab tilfælles: »Alle kunstnerne er kristne og bruger deres musik til en form for mission. Det er kunstnere, som vil noget med deres musik,« udtaler en af initiativtagerne til *Kristeligt Dagblad*. Festivalen var en overvældende succes, og det er allerede bestemt, at der på næste års festival bliver to scener.

Kommende udvalg i modvind

Manu Sareen, minister for Sociale Forhold, ønsker at nedsætte et udvalg, der skal udarbejde love for trossamfund uden for Folkekirken. Mens flere er positive over for udvalget, har udspillet også skabt røre, idet ministeren ikke ønsker, at trossamfundene selv skal være repræsenteret.

ORD | KATRINE HARTMANN

Grundlovens § 69 lyder: »De fra Folkekirken afvigende trossamfunds forhold ordnes nærmere ved lov,« og det er denne paragraf, Manu Sareen ønsker at opfylde ved at nedsætte et trossamfundsudvalg. Udvalget skal blandt andet sikre større økonomisk gennemsigtighed, gøre det muligt at trække en godkendelse af et trossamfund tilbage og give klarhed i forhold til trossamfundenes rettigheder. Udvalget skal bestå af sagkyndige i statsret, religionsvidenskab og teologi, samt repræsentanter fra ministerier, og det er her, kritikken af udvalget har rod; trossamfundene skal ikke selv være repræsenteret. Dette står i kontrast til det udvalg for folkekirken, Manu Sareen, der dengang var kirkeminister, nedsatte i 2012, hvor flere repræsentanter for folkekirken blev medlemmer, heriblandt to biskopper. Lene Kühle, der er lektor i Religionsvidenskab ved Aarhus Universitet, forstår dog godt, hvorfor trossamfundene ikke selv skal være repræsenteret: »Trossamfundene er ikke enige om, hvad de ønsker sig af lovgivningen, og det ville rejse spørgsmålet om, hvem der skulle repræsentere trossamfundenes interesser i udvalget,« forklarer hun, men tilføjer, at trossamfundene selvfølgelig bør inddrages og høres i videst muligt omfang, da det er dem, det berører.

MANGLENDE ARGUMENTATION

Blandt de trossamfund, der vil blive berørt af det nye udvalg, er mosaisk trossamfund, islamisk trossamfund og kristne frikirker at finde, og her er der større uforståenhed over for udvalgets sammensætning. Tonny Jacobsen, der er frikirkepræst og talsmand for *FrikirkeNet*, et netværk af danske frikirker, siger: »Jeg har svært ved at se argumentet



FOTO | WIKICOMMONS

Manu Sareens udspil til et trossamfundsudvalg har mødt indsigelser; indsigelserne går dog ikke på nedsættelse af et udvalg, men på at trossamfundene ikke selv skal være repræsenteret i udvalget.

for, at vi ikke skal være repræsenteret, og jeg mener, der ligger en risiko i, at de, der skal udforme lovgivningen, ikke kender virkeligheden indefra, og at vi derfor ender med tiltag, der ikke tjener noget formål, eller som er besværlige at leve under.« Han mener desuden, at der fra statens side blot tromles en dagsorden igennem, uden respekt for den del af det danske samfund, som trossamfundene udgør. Han tilføjer dog, at selve tanken om et trossamfundsudvalg er fin. Behovet for et sådant udvalg uddyber Lene Kühle: »Flere trossamfund har i de senere år efterlyst en klarere struktur for, hvad det vil sige at være et trossamfund i Danmark, og det synes derfor oplagt, at minoritetsreligioners rettigheder og pligter fastlægges gennem lovgivning.«

BAGVEDLIGGENDE TANKER

Udspillet om trossamfundsudvalget kommer i kølvandet på diskussioner om radikal islam, og på trods af ministeriets eget udsagn om, at udvalget ikke skal beskæftige sig med specifikke trossamfund, er der spekulationer

om det modsatte. Tonny Jacobsen forholder sig kritisk til udvalgets opgaver: »Udvalget kommer til at indgå i en politisk debat om håndteringen af radikal islam, og dermed bliver trossamfundene gjort til gidsler i en sag, der intet har med dem at gøre.« Lene Kühle ser det også som uheldigt, at udspillet kommer på netop dette grundlag: »Ideen om behovet for lovgivning af minoritetssamfund har længe floreret, og det er ulyksagligt, at de kommer nu, hvor diskussionerne om radikal islam er så intense; man kan risikere, at lovgivningen kommer til at fokusere mere på pligter end på rettigheder.«

Mennesker i centrum

I september lød startskuddet til den nye kandidat i diakoni, der gennem teologisk fordybelse og teoretisk viden om ledelse og udvikling inden for det sociale område. Formålet er at give de studerende en alsidig baggrund for at arbejde med omsorg for mennesker.

ORD | NINNA M. K. REVSBECH

Torsdag morgen ti minutter over otte, indfinder tre studerende, der alle netop er påbegyndt den nye uddannelse i Diakoni sig i et af undervisningslokalerne over Nobelparkens kantine. De udveksler bekymrende ord om, hvor mange der mon dukker op til dagens undervisning. Studiets første uger ligger nu bag dem, og siden begyndelsen er antallet af studerende reduceret til godt halvdelen, således er der nu er 14 tilbage. Fem minutter senere, kvart over otte, indleder underviser Henning Kjær Thomsen dagens lektion i praktisk teologisk indføring i diakoni. Emnet er denne torsdag forskellige former for diakoni i oldkirken og i den senere rigskirke. Der er nu 9 til stede, hvoraf to er mænd, resten kvinder, der ved et forsigtigt gæt, er alt fra begyndelsen af tyverne til slutningen af fyrrerne. Udover aldersforskellen, er der også stor forskel på, hvad de studerende har beskæftiget

sig med, inden de påbegyndte studiet af diakoni på Aarhus Universitet. En har en bachelor fra folkesundhedsvidenskab, en anden fra Diakonhøjskolens 3K, Kristendom, kultur og kommunikation, og en tredje er sygeplejerske. Den faglige forskellighed, forklarer Peter Lodberg, afdelingsleder for teologi og nu også diakoni på Aarhus Universitet, skyldes, at kandidatuddannelsen i diakoni bevidst optager bachelorer fra mange forskellige områder, der på hver deres måde relaterer sig til diakonien. Derfor er der både studerende med en direkte adgangsgivende bachelor fra enten teologi, 3K eller Diakoni- og Socialpædagogik og studerende, der på baggrund af en motiveret ansøgning er blevet optaget.

ALLE KAN BIDRAGE

»For mig at se er det en fordel, at vi har studerende med forskellige faglige indgangsvinkler, for alle har hver især noget de kan bidrage med til under-

visningen,« siger Peter Lodberg, men indrømmer, at det kan blive en udfordring for de studerende, at skulle samarbejde på tværs af deres faglige forskelligheder. Samtidig tilføjer han, at man ude i erhvervs- livet ikke kan undgå, at blive

stillet overfor tværfagligt samarbejde og han ser det derfor som en fordel, at de studerende afprøver det allerede i deres studieforløb. Om baggrunden for diakoniens entré på Aarhus Universitet forklarer Peter Lodberg endvidere, at det var en opfordring fra VIA University College, der blandt andet varetager Diakonhøjskolen, der fik gang i overvejelserne: »Efterspørgslen for kandidater med ekspertise indenfor diakoni, frivillighed og omsorgsarbejde, er blevet større i takt med at velfærdsstaten de seneste år er blevet udfordret. Vi vurderede derfor, efter samråd med Forskningsministeriet og regionerne, men også med forskellige kirkelige organisationer, at vi havde et godt udgangspunkt for at oprette uddannelsen.« Det var af stor betydning at få godkendelse af netop disse organisationer, da mange af de færdiguddannede kan søge arbejde i en af disse, fortæller Peter Lodberg.

SPORSKIFTE

En af de studerende der er til stede ved torsdagens undervisning er Lise Fauslet. Hun har arbejdet som bibliotekar i tolv år, men havde lyst til at fordybe sig i noget andet, og valgte derfor diakoni. »Biblioteket er flere steder blevet et værested for socialt udsatte mennesker, og jeg synes det kunne være spændende at lære noget mere om, hvordan man bedst kan møde disse mennesker«, forklarer Lise Fausnet og fortsætter: »Derudover havde jeg et ønske om, at få lov til at fordybe mig i et studie, hvorfor mit valg faldt på diakoni«. Lise Fausnet har ikke før arbejdet med diakoni, men kender til det diakonale arbejde og er selv aktiv i folkekirken. Hun er indtil videre meget begejstret for studiet, og mener at hun med diakonien i rygsækken, er givet en fordel i sit fremtidige arbejde - hvad end det er på et bibliotek eller ej.

FOTO | NINNA M. K. REVSBECH



For Lise Fauslet er det både en udfordring, men også en fordel, at hendes medstuderende ikke har samme uddannelsesbaggrund »fordi det giver mulighed for at lære af hinanden hinanden.«

Gu' er vi ej religiøse!

Ateismen er igennem de seneste år fra forskellige sider blevet beskyldt for at indeholde religiøse træk. Både Ateistisk Selskab og Humanistisk Samfund afviser beskyldningerne, mens danske religionsforskere argumenterer for en vis sandhed i anklagerne.

ORD | MALIK CHRISTIAN REIMER LARSEN
Nyateister som Richard Dawkins og Sam Harris har i løbet af det sidste årti ført åbenlys krig imod religion, men beskyldningerne om fundamentalisme har også vendt sig mod de erklærede ikke-religiøse. Den britiske Oxford-professor i Teologi, Alister McGrath, har blandt andet anklaget den nyateistiske bølge for at tage patent på sandheden på lige fod med religiøse fundamentalister. Vender man blikket mod Danmark, føler foreninger som *Ateistisk Selskab* og *Humanistisk Samfund* sig dog ikke ramt af beskyldningerne.

VI TROR JO IKKE PÅ NOGET OVERNATURLIGT

Formand for Ateistisk Selskab, Kurt Bilsbo, forklarer, at meningene er delte hvad angår Richard Dawkins. Selv har Kurt Bilsbo et ambivalent forhold til nyateistens hårde tone: »Jeg er enig i indholdet, men ikke formen. Vi skal ikke missionere, men oplyse folk om, at de selv kan vælge religion til og fra.« Både Kurt Bilsbo og Thorkild Svendsen, der er talsmand for Humanistisk Samfund, står uforstående over for beskyldningerne om religiøsitet. For dem begge går skellet mellem at være religiøs eller ikke-religiøs ved troen på det overnaturlige: »Vi ser det som en betingelse for at

være religiøs, at man refererer til en overnaturlig magt – og det gør vi ganske enkelt ikke,« forklarer Thorkild Svendsen. Kurt Bilsbo uddyber, at så længe, der ikke findes videnskabelige beviser for eksistensen af guder, afviser Ateistisk Selskab det som almindelig overtro.

NATURVIDENSKABEN HAR OGSÅ BLINDE VINKLER

Det er blandt andet denne store tiltro til naturvidenskaben, der har lagt grund til kritikken af nyateismen. I modsætning til Kurt Bilsbo og Thorkild Svendsen kan professor emeritus i Teologi ved Aarhus Universitet, Viggo Mortensen, godt forstå sammenligningen mellem nyateisme og religiøs fundamentalisme: »Richard Dawkins er positivistisk fundamentalist, når han siger, at det eneste, der eksisterer, er det, som naturvidenskaben har bevist.« Professor i Systematisk Teologi ved Københavns Universitet, Niels Henrik Gregersen, understøtter, at det er nogle bestemte former for ateisme, der opfører sig fundamentalistisk: »Det fundamentalistiske ved netop nyateismen er, at naturvidenskaben er den eneste leverandør af sandheden.« Og det er at gå for langt, hvis man spørger Niels Henrik Gregersen: »De

fleste vil formodentligt mene, at de har en hvis viden om deres familie og venner, uden at den viden kommer fra en MR-scanning.« For Viggo Mortensen og Niels Henrik Gregersen er naturvidenskab og religion forskellige måder at beskrive verden på. De sætter dermed spørgsmålstegn ved, om man for eksempel har forklaret vrede, når man har beskrevet, hvordan hjertefrekvensen stiger, musklerne spænder op og øjenbrynene falder – eller om det kræver andre metoder, der stiller skarpt på, hvorfor personen i første omgang lod sig tirre. Hos Humanistisk Samfund er de enige i, at der skal mere end vægt og målebånd til at beskrive mennesket: »Vi deler nyateisternes forkærlighed for naturvidenskabelige forklaringer, men det forklarer ikke alt,« siger Thorkild Svendsen.

»DE UDSKIFTER 'GUD' MED 'LIVET'«

Men ændrer billedet sig, hvis man ændrer fokus fra, hvad ateister tror på, til hvordan de opfører sig? I Danmark er der ifølge adjunkt i Praktisk Teologi ved Aarhus Universitet, Kirstine Helboe Johansen, også tydelige forskelle i tilgangen til et ateistisk liv. Mens Ateistisk Selskab tager afstand fra ceremonier, tilbyder Humanistisk Samfund ceremonier ved både fødsel, overgang til pubertet, ægteskab og begravelse. »Det er en stor forskel, fordi det at ritualisere er et forsøg på at erstatte den fulde pakke, som religion normalt leverer i et menneskes liv,« fortæller hun. Niels Henrik Gregersen er enig i, at Humanistisk Selskab med deres livsceremonier nærmer sig religiøst territorium: »Det er en form for erstatningsritualer i en human-etisk religion. Selvom de vil sige, at deres ceremonier netop ikke er

ILLUSTRATION | JONAS UHD



Humanistisk Samfunds ceremonier er et forsøg på at erstatte den fulde pakke, som religion normalt leverer i et menneskes liv, mener Kirstine Helboe Johansen.

Fra helligt til profant

ORD JOHANNE NØRTOFT THOMSEN

Hvad sker der, når en kirke må dreje nøglen om, og et nyt liv skal udfolde sig i det gamle rum? Det var det store spørgsmål for otte kirker i København, da det for et år siden blev besluttet af Københavns Stiftsråd at tage dem ud af brug som sognekirker. Siden da er der blevet tænkt kreativt for at fylde kirkernes rum med kirkeligt relevant indhold. I Gethsemane Kirke på Vesterbro er kirken blevet hjemsted for "uKirken" og i Blågård Kirke på Nørrebro lejer "Koncertkirken" sig ind. Men der er også kirker, der tages helt ud af kirkelig sammenhæng, for eksempel Samuels Kirke på Nørrebro, der er blevet opkøbt af Boligselskabet VIBO, der vil indrette 53 studieboliger i den gamle bygning.



FOTO | LASSE B. MADSEN

ET SÆRLIGT RUM

Salget af kirken er blevet varetaget af Kirkefondet, og her betød udfaldet af salget meget. Henrik Bundgaard Nielsen, der er generalsekretær i Kirkefondet, siger til *Kristeligt Dagblad*: »Vi har været meget optagede af, hvad kirken måtte anvendes til. Det er vigtigt, når man bygger om, at det sker i respekt for bygningsværket, så man stadig har fornemmelsen af, at det her sted har været noget særligt.« Netop dét, at kirkerummene har været fyldt med noget særligt, mener adjunkt i Praktisk Teologi ved Aarhus Universitet, Kirstine Helboe Johansen, er vigtigt for fremtidens brug af kirkerne: »En lang tradition og religiøs brug giver kirkebygningen en særlig aura og status. I det rum er børn blevet døbt, og der er taget afsked med de døde - derfor gør erindringerne kirkebygningen til en særlig bygning, selv når den ikke længere samler en menighed.«

religiøse i deres indhold, kan de stadig godt være det i deres funktion. De har skiftet 'Gud' ud med 'livet.« At det ateistiske liv kan minde om det religiøse liv, kommer dog ikke bag på Viggo Mortensen, der mener, at hvis vi mister smagen for én religion, kaster vi blot vores religiøse lidenskab på noget andet: »Ateisme er ikke i sig selv religion, men når man ser på den konkrete udfoldelse af, hvordan ateister forsøger at leve et ateistisk liv, så får dét liv ofte karakter af en adfærd, der kan minde om religiøsitet.« Det er også netop af frygten for at blive en pendant til religion, at *Ateistisk Selskab* er imod ceremonier, fortæller Kurt Bilsbo.

VI MÅ IKKE UDVANDE RELIGIONSBEGREBET

Selvom livsceremonierne hos Humanistisk Samfund indeholder religiøse træk, er Kirstine Helboe Johansen heller ikke i tvivl om, at ateisme i sig selv ikke er religion. Ateismen kan have religionslignende træk, men det kan alle ideologier: »Religion kan blandt andet give en samlet verdensfortolkning og sætte en rituel ramme ved overgangen mellem forskellige livsfaser – og det kan Humanistisk Samfund også. Men de mangler noget andet, der er altafgørende for religion: forholdet til en overnaturlig magt,« forklarer hun. Det er for at undgå at udvande religionsbegrebet, at Kirstine Helboe Johansen insisterer på, at man er nødt til at kombinere de forskellige aspekter ved religion, så man undgår at indfange politiske foreninger og sportsklubber som religion. Og det er netop dén fejl, som Alister McGrath begår ifølge Thorkild Svendsen:

»Partiet Venstre er også helt sikre på, at det er deres og ikke Socialistisk Folkepartis politik, der er den rigtige, men det gør dem ikke til en religiøs bevægelse.«

VEND DET HELE OM!

Men måske er det de forkerte spørgsmål, som vi stiller? Det mener lektor i Religionshistorie ved Syddansk Universitet, Mikael Rothstein: »Kultur er ikke altid religion, men religion er altid kultur. Det betyder, at alt det, som findes i religionerne, også findes udenfor. Tingene har blot en anden status uden for de religiøse systemer. Derfor er det med andre ord religion, der ligner alt muligt andet.« Det er derfor en misforståelse, når vi med religion i baghovedet beskriver omverdenen. I stedet skal vi ifølge Mikael Rothstein vende det hele om: »Religion er bare noget mennesker siger og gør. Det er alt muligt andet også. Religion er almindelige kulturelle ting tilsat en særlig autoritet. Anders And er et fantasivæsen uden magt, mens Gud er et fantasivæsen med magt.« Forskellen mellem Jahve og Julemanden er altså, at Jahve modsat Julemanden går op i, hvad du putter i munden, hvem du tager med ind i soveværelset og hvornår du holder fri. Det er de samme mekanismer i den menneskelige hjerne, der frembringer begge, men når frembringelserne har noget at sige i forhold til vores moral og indretning af samfundet, så kalder vi det religion, fortæller Mikael Rothstein: »Det samme gælder vores adfærd. Mennesket er en ritualiserende art, men det er kun inden for religionerne, at ritualerne forbindes med noget guddommeligt.«

Kristendom, køn og kultur

*Benedicte Hammer Præstholm har netop modtaget sin ph.d.-grad for sin teologiske afhandling **Kønfrontation. Køn, kultur og forandring i nyere dansk teologi. FigenBladet har taget en snak med hende om det vedkommende emne, forskning og formidling.***

ORD | KIRSTINE RASMUSSEN

På kontoret på anden sal i Nobelparken er væggene dækket med bøger. Bogreoler og teologi har siden barndommen været inventar i Benedicte Hammer Præstholms liv med en far, som var sognepræst. »Min far havde en kæmpe bogreol, som jeg var meget fascineret af, og særligt kan jeg huske de græske og hebraiske ordbøger, som stod nederst. Jeg kan huske, at jeg sad og kiggede i dem, mens han sad og arbejdede med teksterne og skrev prædikener. Det billedlige udtryk af sprogene var virkelig fascinerende.« Der var altså tidligt lagt grobund for en teologisk interesse, men i hendes overvejelser om fremtidens beskæftigelsesmuligheder var både sølvhåndværk og litteraturvidenskab. Det var dog kun i teologien, at hun alligevel følte, at hun kunne få hele pakken indeholdende sprog, filosofi og historie: »Jeg var både interesseret i faget som fag, og så kunne jeg godt tænke mig at blive præst. Jeg oplevede det som meget meningsfuldt.« Benedicte Hammer Præstholm har i sin tid som ph.d.-studerende også kunnet skrive præst på visitkortet. De to halvtidsstillinger har gjort det muligt

at få teologien ud i fingerspidserne i både teoretisk og praktisk arbejde. I valgmenigheden i Møllerup ved Randers Fjord har hun fået lov at undervise konfirmander, skrive prædikener, og hvad der ellers hører til. Hun fortæller, at hun vægter de to stillinger ligeligt, og at det er det samme, som driver hende, hvad enten hun beskæftiger sig med teologi på universitet eller med teologi i kirken. At Benedicte brænder for at lave teologi, som forholder sig til det levede liv er tydeligt. Også derfor omhandler hendes afhandling et emne, som vi alle kender til.

KØNFRONTATION

Benedicte Hammer Præstholm har netop forsvaret sin ph.d.-afhandling "Kønfrontation", som diskuterer forholdet mellem kristendom, køn og seksualitet og forandringerne i synet herpå. Hun forklarer, at hun har struktureret afhandlingen ved hjælp af tre forskningsspørgsmål: »Det første lyder: "Er det, som det så ofte konstateres i kønsrelaterede teologiske diskussioner, et "knæfald for tidsånden", hvis kirken og teologien forandrer sig i samspil med kulturen?"« Ved hjælp af Niklas Luhmanns systemteori, som

også giver redskaber til at analysere, hvordan systemerne kultur og teologi forholder sig til hinanden, har hun forsøgt at vise, at formuleringen "knæfald for tidsånden" er en yderst upræcis og unuanceret beskrivelse af forandring. »Teologien lægger sig ikke fladt ned og gør som kulturen dikterer. Teologien kan kun forandre sig selv. Og hvis den så gør det, så sker det ved en teologisk filtrering.« Benedicte Hammer Præstholm påviser derved, at synet på køn og seksualitet er forandret netop gennem systematisk teologisk arbejde. Anden del af afhandlingen omhandler den, ifølge hende, inkonsekvente argumentation, som har været brugt i forbindelse med spørgsmålet om vielse af par af samme køn af den teologiske position, som i dag går ind for kvindelige præster, men afviser kirkelige ritualer for par af samme køn. Hun påpeger i afhandlingen, hvordan den tidligere argumentation mod kvindelige præster går igen i dag som argumenter mod ritualer for par af samme køn. »Et argument er, at den bibelske social-etik skal være normerende for, hvordan vi skal udleve køn og seksualitet i 2014. Det andet argument, som er beslægtet med det forrige, er skabelsesordningsteologi. Forestillingen om, at Gud har ordnet verden på en helt bestemt måde, blandt andet hvad angår køn og seksualitet, som mennesket ikke må bryde med,« fortæller hun og forklarer, at det sidste argument handler om, at teologien ikke har legitimitet til at ændre sig i takt med kulturen, måske snarere tværtimod. »Det teologiske standpunkt, hvor man på den ene side går ind for kvindelige præster og på den anden side ikke går ind for vielse af par af samme køn, bliver derfor usammenhængende.« Hun peger på, at grunden til at standpunktet har været adopteret af mange, er glemsel. Man har glemt diskussionen om de kvindelige præster og argumenterne mod dem, og ser derfor ikke, at man selv med sin tilslutning til kvindelige

FOTO | LASSE B. MADSEN



Benedicte Hammer Præstholm har balanceret mellem to halvtidsstillinger: Den ene som ph.d.-studerende og den anden som valgmenighedspræst. Derved har hun arbejdet med teologi både i praksis og teori.

præster anvender eller accepterer netop de argumenter, som man samtidig afviser i forhold til vielse af par af samme køn. Hun har gerne villet vise, at teologien og kirken ikke nødvendigvis bliver mindre kristen af at følge med den kulturelle udvikling. »En gang kom der to missionsfolk hen til mig efter et foredrag i Thyholm, og fortalte, at de da ville gå hjem og tænke over mine pointer om inkonsekvens. Det har været dejligt at mærke, at det virkelig har flyttet noget. Jeg tror, det er fordi, jeg argumenterer indefra teologien selv.« Afhandlingen slutter med et normativt kapitel, hvor Benedicte Hammer Præstholt forsøger at besvare spørgsmålet: Er det teologisk i orden, at teologien forandrer sig i forhold til kulturen? »Ud fra den lutherske dogmatik, sådan som jeg læser den, er det en god vej at gå at sige ja til kvindelige præster og kirkelige ritualer for par af samme køn. Sådan som jeg læser Martin Luthers tekster, så er han også kontekstsensitiv og bevidst om variation og forandring. Spørgsmålet om, hvad kærlighedens gerninger er, kan ikke løsrives fra tid og sted.«

ET HELDIGT TIDSPUNKT

Benedicte Hammer Præstholt fortæller, at hun ser det lidt som held i uheld, at hun kom til at skrive lige præcis den afhandling, som hun nu gjorde. Forinden havde hun søgt et stipendium til et projekt om Gammeltestamentlig teologi, men fik det ikke. »Derfor begyndte jeg at overveje, om jeg skulle være den, der lavede et projekt om den argumentation, som bliver brugt teologisk, for og imod i spørgsmålet om homoseksuelle.« Hun blev tildelt stipendiet, og emnet viste sig at blive meget aktuelt, da hun begyndte. »Der er sket utroligt mange spændende ting i den her periode, og jeg har fået lov at tale på vigtige konferencer og sidde med i den kommission under kirkeministeriet, som skulle rådgive om kirkelige ritualer for par af samme køn. På den måde føler

jeg mig ret heldig.«

BIDRAG TIL TEOLOGIEN

Benedicte Hammer Præstholt fortæller, at hun gerne har villet lave teologi til homoseksuelle og deres familier og til dem i kirken, som ikke har kunnet forstå, hvorfor folkekirken havde en afvisende holdning overfor homoseksuelle: »Jeg har især gerne villet bidrage med en kritik af en unuanceret teologi og til en teologi, der reflekterede over sit forhold til kulturen og til nutidsmennesker, men særligt par af samme køn.« Hun ønsker desuden at lave endnu et projekt, som hun tænker

er en slags efterfølger til den netop afsluttede afhandling. Her vil hun dog snævre ind på det antropologiske: »Jeg synes, det er interessant, hvordan vi er i stand til i teologien at inkludere og fortolke menneskers faktiske livserfaringer, som f.eks. homoseksualitet og transkønnethed. Har vi et sprog for det specifikke, når teologisk antropologi oftest taler i almene kategorier? Det spørgsmål vil jeg gerne arbejde

videre med.« I tiden, hvor studiet af kristendom, kultur og køn har stået på, har Benedicte Hammer Præstholt også fået lov at formidle sin viden gennem foredrag og artikelskrivier. »Jeg synes, forskningsformidling er utroligt vigtigt. Det er vigtigt for mig, at forskningen ikke forbliver i elfenbenstårnet, men kommer ud til andre mennesker.« Desuden går hun med planer om, at fagkundskaben fra afhandlingen skal omskrives til en bog. »Vi har tænkning på universitetet, fordi der er en verden, som den forholder sig til.«



FOTO | LASSE B. MADSEN

»Jeg har især gerne villet bidrage med en kritik af en unuanceret teologi og til en teologi, der reflekterede over sit forhold til kulturen og til nutidsmennesker, men særligt par af samme køn,« fortæller Benedicte Hammer Præstholt.

Hvad mener Konservative Studenter?

JACOB AARSLEV, STUD. THEOL., NÆSTFORMAND, KONSERVATIVE STUDENTER

VALGET

Den 24. november begynder valget på Aarhus Universitet. Derfor er det oplagt at bruge en ledig stund i efteråret til at sætte sig ind i, hvad de forskellige organisationer, som opstiller kandidater til valget, står for.

Konservative Studenter er en uafhængig forening for alle borgerlige studenter, og vi sætter både frihed, ansvar, SU, dannelse og meget andet på dagsordenen. Desuden afholder vi året rundt en række politiske, intellektuelle og sociale arrangementer.

KULTUREN

Kultur, dannelse og sprog er ikke kun vigtigt for dem, som læser religion, historie, teologi, dansk eller arabisk. Som den eneste studenterpolitiske organisation sætter Konservative Studenter fokus på hele universitetet som en kulturbærende institution. Vi mener, at universitetet som centrum for forskning og de højeste uddannelser også har et ansvar over for det omgivende samfunds kultur, sprog og dannelsesstraditioner.

Det er ikke lige meget, om dansk fortrænges som akademisk sprog af engelsk. Det er ikke lige meget, om universitetet bliver en put and take-sø for globalistiske ph.d.-fiskere. Det er ikke lige meget, om den danske befolkning opfatter universitetet som sit eget eller ej.

Samtidig med at engelsk har vundet frem, har det ikke kun fortrængt dansk, men også andre vigtige akademiske sprog som tysk og fransk og de øvrige nordiske sprog. Det medfører på langt sigt en ensidig sproglig forsnævring, som risikerer både at fremmedgøre universitetet over for den nationale kultur og at skade universitetets plads i den internationale forskning. Det er en udvikling, som Konservative Studenter vender sig stærkt imod.

OPGØRET

Konservative Studenter ønsker et opgør med masseuniversitetet. Masseuniversitetet er udtryk for en politik, som har fordrejet universitetets egentlige prioriteter. Universitetets opgave er at producere og reproducere viden på det højeste niveau og dernæst at videreformidle denne viden til universitetets egne studenter samt at gøre denne viden tilgængelig eller til nytte for omverden.

Universiteterne belønnes for at uddanne så mange kandidater som muligt. Det betyder nok, at viden formidles til mange – men det er ikke sket uden at sænke det faglige niveau. Det er ikke altid populært at sige, men hvis målet altid er, at alle altid skal kunne følge med, så kan det ikke undgå også i fremtiden at sænke det akademiske niveau yderligere.

Universiteternes rolle er ikke at være redskaber for fremtidens arbejdsmarked. Konservative Studenter mener, det er på tide, at universitetets traditionelle akademiske forpligtelser over for forskning og uddannelse igen bringes i centrum. Det betyder et opgør med alle økonomiske incitamenter, som tvinger universiteterne til at tænke ensidigt på popularitet og tilgængelighed i stedet for akademisk faglighed. Det betyder også, at den enkelte studerende i højere grad skal have mulighed for tage vare på sin egen uddannelse på eget ansvar.

DEMOKRATIET

Studenterdemokratiet spiller en vigtig rolle på ethvert universitet. Studerende bør være repræsenteret både i de fagnære studienævn og mere centralt. Endda i selve universitetets bestyrelse. Men det er mere end bare at stille op eller at stemme. De politiske studenterforeninger, og herunder også Konservative Studenter, bliver nemlig hørt i løbende beslutningsprocesser. Konservative Studenter har således skrevet høringsvar til både implementeringen af fremdriftsreformen og universitetets internationaliseringsstrategi.

Ingen forening kan sige at repræsentere alle studerende. Studerende har ikke automatisk fællesinteresser. Man kan ikke ringe til én forening og sige, at man har talt med de studerende. Vi opfordrer til, at alle sætter sig ind i Konservative Studenter, Studenterrådets, Frit Forums – og alle andre studenterorganisationers politiske baggrunde og holdninger. På den baggrund håber vi, at enhver vil stemme efter sin egen overbevisning til valget i november!

Studenterrådet

I perioden fra den 24. til den 27. november har vi valg på Aarhus Universitet. Valget er vores primære mulighed, som studerende, for at yde demokratisk indflydelse på vores studie og vores hverdag på universitetet. Derfor vil vi i studenterrådet gerne minde om, hvorfor det er vigtigt at deltage og sende dygtige studenterrepræsentanter videre med et stærkt mandat.

AF KÅRE KOCH RØNNOW OG MADS HARESKOV JØRGENSEN VED STUDENTERRÅDET

Som studerende har du stemmeret til tre forskellige medbestemmelsesorganer på tre niveauer: studienævn, akademisk råd og universitetsbestyrelsen.

Studienævnet står for sammensætningen af jeres uddannelse, eksamen, dispensationsansøgninger, merit, forhåndsgodkendelse eller undtagelser fra din studieordning. Her sidder lige antal studierne og videnskabeligt personale (undervisere og forskere). Der er altså i studienævnet en unik mulighed for at få en meget stor indflydelse på vores uddannelse og egen hverdag. Derfor er det også vigtigt at vi ved valget får sendt de rigtige repræsentanter afsted med et stærkt mandat fra de studerende. Så kan vi få mest muligt ud af indflydelsen i studienævnet.

Akademisk råd er et rådgivende organ til dekanen, som er fælles for hele Arts. Akademisk råd skal sikre medinddragelse om akademiske forhold og derved sikre idéudvikling, kvalitet og gennemsigtighed. Her sidder der 4 repræsentanter valgt blandt de studerende. I Akademisk råd kan de som studerende være sværere at komme til orde, men det gør det bare endnu vigtige, at repræsentanterne har et stærkt mandat i ryggen. Yderligere kan din stemme her sikre, at en studerende med tilknytning til dit eget studieområde kommer i Akademisk råd.

Og så er der universitetsbestyrelsen, der er Aarhus Universitets øverste myndighed og varetager dets interesser som uddannelses- og forskningsinstitution. Bestyrelsen fastlægger retningslinjer for universitetets organisation, langsigtede virksomhed og udvikling. Her har vi som studierne 2 ud af 11 pladser, hvor de andre er 2 fra videnskabeligt personale, 1 fra det tekniske og administrative personale og 6 ekstern valgt. I bestyrelsen er de studerende og de interne repræsentanter i undertal. Derfor er det her igen utroligt vigtigt, at vi stiller med dygtige repræsentanter med et stærkt mandat. Her mener vi i studenterrådet, i al beskedenhed, at have en klar fordel i form af en organisation der er bredt forankret på hele universitet, og har tæt kontrakt til den nationale studenterbevægelse. Det giver os mulighed for at være på forkant og lave de bedste argumenter og løsninger i bestyrelseslokalet.

Studenterrådets spidskandidater til universitetsbestyrelsen er i år Andreas Olsen, der læser filosofi og erhvervsøkonomi, og Sarah Junge, som læser statskundskab. De har begge masser af erfaring med studenterpolitik og er klar til at tage kampen op på dine vegne!

Et af de vigtigste arbejdsopgaver i det kommende år, både lokalt på de enkelte studier og i bestyrelsen, bliver implementeringen af fremdriftsreformen. Her ser vi det i studenterrådet som vores fremmeste opgave at sikre, at reformen bliver indført så lempeligt som overhovedet muligt. Det er ikke nogen nem opgave, for det er grundlæggende en rigtig skidt reform, men studenterrådet har med sin brede forankring de bedste betingelser for at tage kampen op på alle niveauer af universitet og nationalt.

Et andet vigtigt fokus for studenterrådet er, at undervisning på universitet skal være forskningsbaseret. Det er netop universitetsuddannelsens helt særlige kendetegn, at undervisningen skal bygge på den nyeste forskning. Det betyder også, at forskere skal undervise, og det skal sikres, at de har de fornødne kompetencer dertil. Derfor vil studenterrådet kæmpe for en opkvalificering af undervisernes kompetencer, og kæmpe mod en udvikling, hvor flere forskere 'frikøbes' fra undervisningen til kun at skulle forske.

Med et universitet, som for tiden er i store forandringer med fremdriftsreform og ændringer i organisationen, så er alle disse studenterrepræsentanter alt for vigtigt til ikke at lade din stemme tælle.

Vi i Studenterrådet mener også at vores fælles universitet er alt for vigtigt til at ende op i kampe om partipolitiske tilhørsforhold. Derfor stiller vi som en tværpolitisk organisation, hvis eneste formål er at varetage de studiernes interesser. Derfor håber vi, at I vil bakke op om studenterrådets spidskandidater til bestyrelsen: Andreas Olsen og Sarah Junge og alle de lokale kandidater fra Artsrådet.

Hans Nørkjær – hvorfor dog ikke Stubkjær?

AF FASANDRÆBERNE

Vi følger med sådan cirka ingen interesse med i bispevalgkampen i Viborg Stift. Det gør vi, fordi vi mener, at det åbenlyst er Henrik Stubkjær, der er den sande bisp til Viborg Stift. Basta.

Intet ondt ord om Peter Hedegaard, han er en flot mand, bevares, men Hans Nørkjær kan ikke have bemærket Stubkjærs charmerende smilehuller. Hvem vil ikke have en bisp med smilehuller?! Spøg til side.



Hans' brug af retoriske virkemidler til argumentation er uforståelig, men tilforladelig og harmløs. Vi gør dog opmærksom på at Henrik Stubkjær i sit mangeårige virke som generalsekretær i *Folkekirkenes Nødhjælp* har tilegnet sig stor erfaring med lederskab, formidling og ikke mindst diakoni. Kundsaber, som enhver bisp vil give sin højre arm for.

Henrik Stubkjær er derfor en enestående kandidat til Viborg Stift.

Vi stiller os selv spørgsmålet: Hvorfra ved Hans Nørkjær, om Stubkjær har en rusten kirkelig liturgi? Har Hans Nørkjær selv hørt ham prædike? Næppe, thi da ville Henrik Stubkjærs sødmefulde og prægtige stemme have sat sig fast i Hans' indre som søde salver og Sarons blomstrende rose.

De argumenter, Hans Nørkjær gør brug af, kunne for øvrigt ligeledes bruges om enhver anden biskop. Vi nævner ingen navne..

Vi føler os endvidere forpligtet til at formidle, at *Folkekirkenes Nødhjælp* langt fra kun uddeler nødhjælpssækker, men arbejder ud fra begrebet: Hjælp til selvhjælp – noget der ikke ville være en dårlig idé at tilbyde Hans (Majestæt Dronningen).

For hvordan kan en person (Hans) uden nogen form for viden om nødhjælp og Henrik Stubkjærs ellers vindende personlighed, sætte sig på en så væsentlig taburet i *FigenBladet*?

Vi modtager meget gerne bud på, hvor længe en juleand skal have i ovnen, således skindet bliver sprødt og lækkert, da vi her er lidt på Herrens mark.

INFORMATION

FigenBladet søger nye skribenter!

Vi er på *FigenBladet* en redaktion af engagerede studerende, der hvert semester skriver om det, vi synes er mest interessant.

OG VI HAR BRUG FOR NYE SKRIBENTER!

Så hvis du har lyst til at indgå i et spændende samarbejde på tværs af studierne Teologi, Religionsvidenskab og Arabisk- og Islamstudier, tilbyder vi et studierelevant frivilligt job. Jobbet giver erfaring med journalistisk formidling, garanti for masser af spændende faglige diskussioner og mulighed for at undersøge lige præcis det, du synes er spændende. Arbejdsbyrden er varierende og kan tilpasses dine behov.

Hvis din indre skribent er blevet vakt, så skriv straks en ansøgning til chefredaktør Kirstine Rasmussen på figenbla@teo.au.dk.

Med venlig hilsen
Redaktionen

Tag nej-hatten på!

I en hverdag, hvor fokus er på at sige ja til de muligheder, der byder sig, udnytte sit potentiale på studiet og optimere det engang flotte CV i fritiden, så bliver denne leder om noget så kontroversielt - men også utroligt banalt - som at sige nej og stå af ræset.

Semesterstart er for mit vedkommende altid en kaotisk tid. Både studie, fritidsaktiviteter og frivilligt arbejde sættes i gang på samme tid, og min ferieafslappede krop må på kort tid sparkes op i højeste tempo. Således gik det også denne september, hvor jeg jonglerede tre jobs, frivilligt arbejde på to forskellige blade, et teologistudie og derudover skulle få plads til venner og familie indimellem. Kære læser, du må ikke stå af nu og tænke, at jeg blot vil blære mig med min jongleringskunst. Sådan er det ikke. Jeg vil gøre dig opmærksom på at der er andre, der lever på en lige så usund måde som jeg har gjort - hvem ved, måske er det dig?

Da jeg løb allerstærkest synes jeg ikke længere selv, at det var sjovt, men kunne ikke holde op, for "folk regnede jo med mig". Jeg blev ked af det over ingenting, mistede al energi, var træt, sov dårligt og havde hjertebanken. Intet af det jeg foretog mig blev gjort ordentligt, for der var ikke tid nok - derfor havde jeg konstant dårlig samvittighed. Da jeg først bukkede under og blev nødt til at sige nej til ting og samtidigt fortalte åbent om, hvordan jeg bag facaden havde det, så åbnede bagsiden af uni-livet sig. Jeg var ikke den eneste, der løb rundt og havde det skidt. Men jeg hørte ikke historierne, før jeg selv kunne åbne snakken med egne erfaringer. Jeg vidste, at stress var et tabu, men jeg blev overrasket over hvor udbredt et fænomen det egentlig er - under overfladen. Og hvor svært det er at indrømme at man har mere travlt end hvad godt er. Selv kunne jeg også samtidig mærke en "taberfølelse", da jeg trak mig fra ræset. Der er så meget status og anderkendelse i at være i fuld gang. Det er prestigefuldt at have travlt. At have sparsom tid og udnytte sit fulde potentiale.

Jeg har nu taget konsekvensen og skærer ned på de mange aftaler i min kalender - selvom jeg stadig kæmper lidt med "taberfølelsen". Følelsen af at være pyldret. Dette er derfor min sidste leder i Figenbladet. Noget må vige for at finde tid til andet. Tid til at være, tid til at tænke, tid til at gøre ting ordentligt og ikke have dårlig samvittighed.

Min opfordring til dig - om du føler dig stresset eller ej - er derfor: træk vejret ned i maven, tag et kritisk blik på din kalender og lav i stedet aftaler, du slapper af i. Det er, at passe på sig selv, når hverdagen stikker af.

God oktober,
Johanne Nørtoft Thomsen

"Vi er fangne i os selv. Befris kan vi kun af vort medmenneske"

AF BJØRN RABJERG

At være forsker eller studerende er nogle gange lidt som at være skattejæger. På Løgstrup Arkivet har vi således netop modtaget ca. 4800 billedfiler af Løgstrups efterladte papirer. Det lyder af meget, men de udgør kun 6 arkivkasser ud af 132. At disse papirer nu bliver tilgængelige digitalt kan i de kommende år åbne for nye sider af Løgstrups tænkning, fordi det bliver lettere at behandle dem. Den portion, vi nu har modtaget, stammer hovedsageligt fra den så politisk spændte tid i 1930'erne, hvor Løgstrup beskæftigede sig intenst med forholdet mellem teologi og politik ud fra en luthersk betragtning; materialet rummer således også et omfattende arbejde med Luthers skrifter. Dette kan føre til nye perspektiver i Løgstrup-forskningen, og for den interesserede studerende kan det måske give mulighed for at skrive en opgave eller et speciale, der indeholder nyt, forskningsrelevant materiale?

Blandt papirerne finder vi også journaler og hæfter med strøtanker - heriblandt de to sætninger i overskriften. De efterfølges af et afsnit, der rummer den tidlige Løgstrups syn på mennesket hhv. som individ og som socialt: Mennesket er sin egen fange; det er det haabløse, for det betyder, at vi ikke paa nogen maade kan befri os selv - ethvert forsøg vil kun fange os endnu mere i os selv. Jvn. Luthers klosterkamp. [...] Befris kan vi kun af vort medmenneske. [...] Friheden skænkes os af vort medmenneske. (XXV.3.1, 34)

Løgstrups tanker her indebærer, at det er i ensomheden, vi fanges mest af vore indre dæmoner, og at de kun kan fordrives i fællesskabet; og har Løgstrup ret i dette, er det en vigtig observation for os alle at tage med, uanset om vi er studerende eller ansatte, for som så mange andre steder rummer universitetslivet en til tider vanskelig spænding mellem den reklusive tilværelse og den sociale.

Nogle af disse lutherske og politiske tanker bliver tilgængelige, når Løgstrup Bibliotekets 19. udgivelse, genudgivelsen af Ethiske begreber og problemer, udkommer fredag d. 31.10. og markeres med et heldagsseminar: Se programmet her i FigenBladet.



FOTO | MEDIADFDELINGEN MOESGAARD

Aarhus Universitets nye tværvideenskabelige forskningslaboratorium — også for religionsvidenskab

Religionsvidenskabelige eksperimenter. Det handler ikke om at forvandle vand til vin, men derimod om at undersøge religionsvidenskabelige problemstillinger ved brug af kontrollerede eksperimenter, og metoden bliver brugt flittigt af en gruppe forskere fra religionsvidenskab.

FOTO | MEDIENDELINGEN MOESGAARD



AF DAN MØNSTER

„Cognition and Behavior Lab” står der med store hvide bogstaver på muren ved indgangen til en af universitetets bygninger i krydset mellem Ringgaden og Viborgvej. Her lå Handelshøjskolen indtil for nyligt, og selvom bygningerne nu huser Institut for Økonomi, præges studielivet stadig af HA- og cand.merc-studerende, og nu også stud.oeconer. Men én af bygningerne huser altså også et forskningslaboratorium, hvor menneskets perception, kognition og adfærd studeres.

INGEN HVIDE KITLER

Ordet laboratorium fremkalder nok hos mange mentale billeder af forskere i hvide kitler og kolber med kogende væsker eller måske rotter og mus, der anvendes som forsøgsdyr. Hvis det er forventningerne, bliver man skuffet, når man besøger Cognition and Behavior Lab. Her er ingen hvide kitler, og laboratoriestyret er som oftest bare en helt almindelig computer, men også eye trackere og udstyr til måling af elektrokardiogram og anden fysiologisk aktivitet bliver anvendt i

nogle af de eksperimenter, der bliver foretaget. I laboratoriet studerer vi den menneskelige adfærd, og metoden er det kontrollerede eksperiment, som er standarden inden for fx naturvidenskab, medicin og psykologi. De fleste laboratoriestudier tager udgangspunkt i en hypotese, som undersøges i et kontrolleret eksperiment, hvor deltagere efter et tilfældighedsprincip udtages til en eller flere eksperimentelle grupper eller til en kontrolgruppe. Efter forsøget analyseres resultaterne statistisk for at undersøge om hypotesen på baggrund af eksperimentet forsat kan understøttes eller må forkastes. Resultatet bør også kunne reproducere af en anden forskergruppe, inden det for alvor accepteres som et videnskabeligt resultat.

DRÆB DE RIGTIGE MONSTRE

»Gik det godt?« »Ja, det var sjovt, men også svært. De to første omgange gik vist meget godt, men i den sidste omgang var det svært at finde ud af hvilke monstre der skulle slås ihjel.« Sådan lyder et brudstykke af en samtale mellem en forskningsassistent, og en forsøgsdeltager, som jeg tilfældigt

overhørte for nyligt. Det står i skærende kontrast til den kliniske beskrivelse af kontrollerede eksperimenter, kontrolgrupper og statistik, og viser at den eksperimentelle forskning også kan være sjov, både for forskerne og for deltagerne. Bag computerspillet, som på overfladen handler om at slå de rigtige monstre ihjel, ligger seriøs forskning i, hvordan mennesker kategoriserer og på den baggrund danner regler. Forskerne bag eksperimentet er Kristian Tylén og Riccardo Fusaroli fra Center for Semiotik, Institut for Æstetik og Kommunikation samt Jakob Arnoldi og Pernille Smith fra Institut for Marketing og Organisation, Business and Social Sciences. Studiet er hermed også et godt eksempel på, at forskere fra forskellige discipliner arbejder sammen for at besvare videnskabelige spørgsmål.

RELIGIØS PRIMING I LABORATORIET

Er du mere tilbøjelig til at donere penge til en god sag, som fx Kræftens Bekæmpelse, hvis du lige er blevet mindet om din tro? Det er et af de spørgsmål, som studeres under overskriften religiøs priming, og som det kontrollerede eksperiment er velegnet



til at studere. Forsøgsdeltagerne udvælges tilfældigt til enten at læse en neutral tekst (kontrolgruppen) eller en tekst, der indeholder religiøse ord (priminggruppen). Derefter udfører deltagerne en række opgaver eller spil, som fx tester i hvor høj grad to deltagere er villige til at lægge deres betaling for deltagelsen i eksperimentet i en fælles pulje (prosocial adfærd). Hvis tilstrækkeligt mange deltagere gør dette får de en højere gevinst (belønning), men hvis der ikke er nok der gør det, får de færre penge udbetalt (straf). Der er med andre ord en risiko forbundet med den prosociale adfærd, idet man kan risikere at blive en del af et „godtroende“ mindretal, som udnyttes. Med et eksperiment som dette kan man teste, om priminggruppen udviser en større grad af prosocial adfærd end kontrolgruppen. Det har flere udenlandske studier vist, men Kristoffer Laigaard Nielbo, Uffe Schjødt og Marc Andersen fra religionsvidenskab har udført studier i Cognition and Behavior Lab, som viser at der med deres danske forsøgsdeltagere ikke er forskel på priminggruppen og kontrolgruppen. Er det mon fordi, danskere er mere sekulariserede og dermed ikke reagerer på den religiøse priming? Nej, forklaringen er nok nærmere, at danskere generelt har et meget højt niveau af tillid til fællesskabet, og dermed er kontrolgruppen simpelthen mere prosocial, end man ser det i de fleste andre samfund. Effekten af den religiøse priming bliver dermed mindre og sværere at påvise.

LABORATORIET ER IKKE SVARET PÅ ALT

Der er selvfølgelig masser af forskning, som ikke egner sig til at blive udført i laboratoriet. En af de største svagheder ved laboratoriet er manglen på det, man kalder økologisk validitet. Det vil sige, at den specifikke kontekst er vigtigt for det fænomen, der studeres, og at det

dermed er vigtigt at studere fænomenet i sine „naturlige“ omgivelser. Det er eksempelvis umuligt at henlægge en religiøs ceremoni til et laboratorium, da konteksten her er altafgørende. Hertil er feltstudier langt mere egnede, og da feltstudier oftest er observerende og kvalitative, egner de sig til detaljerede beskrivelser af specifikke hændelser. Feltstudier resulterer derfor ofte i teorier eller hypoteser, der forklarer det observerede fænomen. Nogle forskere kombinerer feltstudier med elementer fra eksperimentet, hvilket betegnes felteksperimenter eller quasieksperimenter. Denne metode har været anvendt af Dimitris Xygalatas og hans kolleger fra Interacting Minds Centre, Aarhus Universitet i forbindelse med studier af ekstreme religiøse ritualer på Mauritius. Deres resultater indikerer, at smerte i forbindelse med religiøse ritualer øger den prosociale adfærd. Man kan på denne baggrund opstille en mere generel hypotese om, at smerte øger prosocial adfærd. Denne hypotese kan testes i laboratoriet, hvilket Panos Mitkidis fra Interacting Minds Centre har arbejdet med i et nyligt udført eksperiment i Cognition and Behavior Lab. Vi venter spændt på resultatet.

UNDERVISNING I EKSPERIMENTEL METODE

Studerende, som har fulgt kurserne eksperimentel religionsvidenskab og religionsvidenskabelig eksperimentel metode, har som en del af undervisningen haft mulighed for at udvikle deres eget eksperiment. En af undervisningsdagene har været henlagt til Cognition and Behavior Lab, hvor de studerende har fået

en introduktion til laboratoriet og dets faciliteter, samt fået lejlighed til at afprøve deres egne eksperimenter i laboratoriets omgivelser med hinanden som deltagere. Laboratoriet er på tilsvarende vis blevet brugt i undervisningen i fagene eksperimentel økonomi og adfærdsbiologi.

BLIV HJERNEDONOR

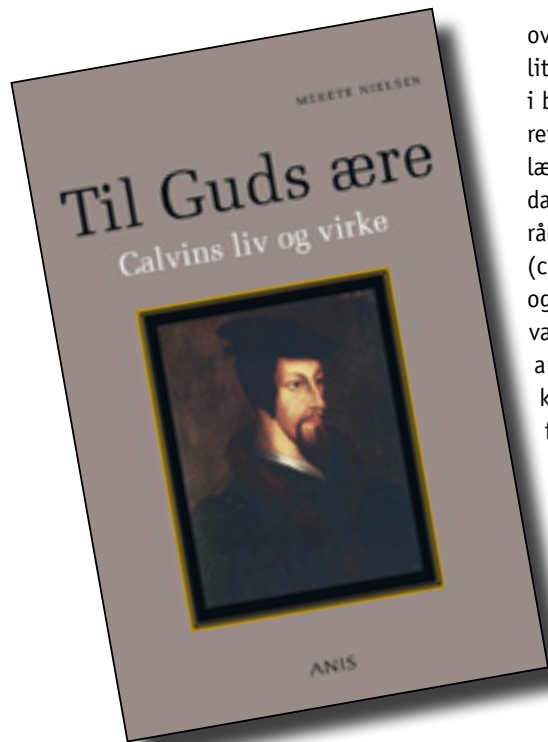
Du kan selv opleve hvordan forskere fra bl.a. kognitiv semiotik, religionsvidenskab, psykologi, statskundskab, økonomi, biologi og medicin udfører forsknings i laboratoriet. Jeg kan ikke love at du kommer til at dræbe monstre eller læse bibelvers i eye trackeren, men vi har et rigt udbud af forskellige studier, som man kan deltage i hvis man tilmelder sig vores deltagerpulje. De fleste, der donerer lidt tid og hjernekraft til forskningen kommer tilbage for at prøve igen. Sig ikke, at forskning ikke kan være sjov!

Hjemmeside: bss.au.dk/cbl



Den anden reformation

Med Merete Nielsens bog *Til Guds ære. Calvins liv og virke* har danske læsere for første gang fået en kortfattet introduktion til 1500-tallets anden betydningsfulde reformator, der af historiske grunde ikke fylder meget i dansk kirkehistorisk skrivning.



AF PH.D.-STIPENDIAT MATIAS SKAT SOMMER

Bogen, en lille og letlæst sag på godt 130 sider, er inddelt i 6 hovedafsnit: Indledningen, der opridsrer den reformationshistoriske baggrundsviden, første afsnit, der behandler Jean Calvins (1509-1564) liv indtil tilbagevendingen til Genève, andet afsnit, der behandler teologien og de kirkepolitiske synspunkter i Calvins reformationsvirksomhed, tredje afsnit, der behandler de reformerte konfessioners opståen siden 1550'erne, fjerde afsnit, der omhandler de sidste ca. 10 år af Calvins liv, der personligt var præget af tiltagende sygdom og kirkepolitisk af en europæisering af de reformerte konfessioner, samt femte afsnit, der kort skitserer den af Calvin inspirerede teologi og trospraksis' videre færd. Hertil kommer et appendiks, hvori en række tekster fra Calvins værk er oversat og kommenteret. I dobbelt forstand udfylder bogen derved en mangel i dansk kirkehistorisk litteratur. Danske læsere interesseret i Calvin har hidtil været henvist til enten

overblikfremstillinger eller udenlandsk litteratur, og Nielsens bog, der altså i bedste forstand introducerer til reformatorens liv og virke, kommer disse læsere til gode. At der heller ikke findes danske oversættelser af Calvins tekster, råder udgivelsen med sit miniudvalg (ca. 25 s.) bod på. Bogen indeholder også en bibliografi med henvisning til væsentlige publikationer om Calvin og andre reformerte teologer, reformert kristendom og teologi. Selvom der findes glimrende og kortfattede introduktioner til Calvin på både engelsk og tysk, egner Nielsens bog sig fint som Einstieg for den danske læser, der hurtigt skal vide noget om Calvin.

BOGENS BEGRÆNSNING

Men mere egner den sig heller ikke til; efter min opfattelse lider den af en række graverende fejl. For det første er forståelsen af, hvad en reformator er, forældet. Som også megen Lutherforskning har gjort det med hensyn til Luther og hans "sag", fremstiller Nielsen Calvin som en kæmper, der modnedes og omvendtes til den rette tro, og fra da af kunne kæmpe for indførelsen af sin reformation. Det hedder således flere steder i bogen, at der "lå Calvin noget på sinde", noget som tilsyneladende ligger der og venter på at blive udfoldet og aktiviseret. Lignende forestillinger om Luther som den ensomme fighter, der hele tiden "vidste" noget, og som havde en klar sag, har Lutherforskningen for længst opgivet. Men dette tydningssskema appliceres af Nielsen uden problemer på Calvin. "Reformation" var en kirkepolitisk og teologisk bevægelse, der foranstaltedes i netværk og af teams, men selvom Nielsen omtaler flere af Calvins meningsfæller og venner, spiller denne reformationsforståelse slet ikke ind. For det andet forfalder Nielsen ofte til psykologiserende vurderinger. Det er hende således – nok delvist i opgør med eftertidens lutherske opfattelse af

Calvin som sur og ond – magtpåliggende at skildre Calvin vha. adjektiver som "høflig", "fintfølelse", "taktfuld" og "elskværdig" (legio), mens omvendt Philipp Melanchthon uden videre bestemmes som "blid" og "stuelærd" (s. 59). En sådan malerisk måde at skrive kirkehistorie på er ikke at foretrække; Nielsen er alt for ukritisk over for de samtidige reformerte kilder og deres lovprisning af Calvin.

PLADS TIL FORBEDNING

Fremstillingen burde endvidere være bedre redigeret: Der er mange gentagelser, ligesom der rundt omkring i teksten forekommer en række faktuelle fejl. Det nævnes f.eks., at Luther aldrig havde ansvaret for en menighed (s. 36), at den romersk-katolske kirke med Tridentinerkonciliet fik den form, den også har i dag (s. 49), og at universitetet i Heidelberg skabtes af kurfyrste Frederik III (s. 67). Ligeledes nævnes det også, at Karl V 1556 abdicerede til fordel for sin søn Filip II (s. 68); det gælder dog kun i forhold til de spanske lande, idet kejserværdigheden og de østrigsk-habsburgske kernelande overgik til Karls bror Ferdinand I. En bedre redigering havde også sørget for, at en formulering som "I Bern kørte byrådet simpelthen kirken" (s. 38) var undgået. Det gode ved Merete Nielsens bog, der lige så meget handler om reformert teologi og kirkehistorie, 'den anden reformation', som den handler om Calvin, er det internationale fokus: Gennem de migrationsbevægelser, de tidligmoderne religionskrige afstedkom, blev Calvins Genève et sted for idéudveksling og kulturel transfer. Og det er ikke uvæsentligt.

Til Guds ære. Calvins liv og virke
Merete Nielsen
Forlaget ANIS, 2014
132 sider,
199 kr.

Wittgenstein og det ceremonielle dyr

Wittgensteins bemærkninger til Frazers "Den gyldne gren" stod centralt i hans religionsfilosofiske tænkning, men er blevet tolket på flere forskellige måder. Det forsøger Peter Westergaard at kaste nyt lys over.

AF STUD.MAG. SIMON NØRGAARD IVERSEN

James Frazers "Den gyldne gren" er en af de største udgivelser i religionsforskningen. Den første udgave, der udkom i 1890, kom i to bind, og var i tredjeudgaven fra 1915 udvidet til elleve bind. Ikke blot var udgivelsen fysisk stor, men den har også haft en imponerende receptionshistorie. En af det 20. århundredes helt store tænkere, Ludvig Wittgenstein, var således en af dem, der fandt værket interessant, og hans bemærkninger blev gjort ad to omgange, i henholdsvis 1931 og igen i 1949-1951.

WITTGENSTEINS KRITISKE BLIK

Wittgensteins arbejde med Frazers værk var hovedsagligt kritisk. Bemærkningerne, der var nedskrevet i noter, var ikke gennemarbejdet og tænkt til offentliggørelse, og det kan derfor ikke undre, at flere af bemærkningerne fremstår flertydige. På trods af denne flertydighed mener Westergaard at kunne påvise, at Wittgenstein forholdt sig kritisk til Frazers intellektualistiske tilgang til magiske handlinger og religiøse skikke. Særligt Frazers forudsatte evolutionsteoretiske ramme blev kritiseret af Wittgenstein, da de magiske handlingers funktion heri blev gjort til instrumentelle eller utilitaristiske. Selvfølgelig ville forklare skikkene, syntes for Wittgenstein at være forfejlet.

DE MANGE LÆSNINGER

Som Peter Westergaard gør opmærksom på, er der dog langt fra enighed om, hvordan Wittgensteins kritik egentlig tager sig ud. Westergaard opdeler derfor bogen i flere dele. Først gennemgås Frazers "Den gyldne gren", hvorefter Wittgensteins første bemærkninger introduceres. Herefter gengiver Westergaard en række af de forskellige læsninger af bemærkningerne som dernæst kritiseres. I forlængelse af dette giver Westergaard derfor sit eget bud på, hvordan Wittgensteins tidligste

bemærkninger skal forstås. Den anden del af bogen er opdelt efter samme princip, men med udgangspunkt i Wittgensteins sene Frazerlæsning. Da de forskellige læsninger, der optræder i bogen, argumenterer for, at de tidlige og sene bemærkninger skal forstås i forlængelse af hinanden, er der dog et vist overlap i den anden redegørelse af positionerne, hvilket godt kan virke lidt overflødig. Men argumentationen er interessant, og Westergaards konklusion bliver, at Wittgensteins tidlige kommentarer tager karakter af en rapsodi, men at de derimod i perioden 1949-1951 mere er en reel replik, som skal ses i lyset af Wittgensteins generelle

overgang til sit sprogfilosofiske virke. Westergaards læsninger virker kompetente og er derfor et spændende bidrag til

Wittgensteinforskningen. Selvom bogen afsluttes med både et uddrag af Frazers "Den gyldne gren", såvel som Wittgensteins bemærkninger i oversættelse, synes bogen dog generelt at være for kendere. Uvante Wittgenstein-læsere kan derfor anbefales at kaste et intensivt blik på de sidste sider førend det øvrige.

Mennesket er et ceremonielt dyr
Peter K. Westergaard
Forlaget ANIS, 2013
221 sider,
249 kr.



Problemet etik!

– K.E. Løgstrup

TVÆRFAGLIGT SEMINAR FREDAG den 31. OKTOBER 2014 kl. 09.30-16.00

Aarhus Universitet, Tåsingegade 3, bygn. 1441, aud. 1

Program

- Kl. 09.30** **“Det uforudsigelige – tænkning, ansvar og handling hos Løgstrup og Hannah Arendt”**
Velkomst ved undervisningsadjunkt Peter Aaboe Sørensen (Idéhistorie, Aarhus Universitet)
- Kl. 10.00** **“Men der er to konti at føre og at holde ude fra hinanden...” – Løgstrups to-konto-lære”**
Ved adjunkt Bjørn Rabjerg (Systematisk Teologi, Aarhus Universitet)
- Kl. 10.45** **Kaffepause**
- Kl. 11.15** **“Moral og støttestrømper – om fordringen, der fordrer at være overflødig”**
Ved lektor Anne-Marie Søndergaard Christensen (Filosofi, Syddansk Universitet)
- Kl. 12.15** **Frokostpause**
- Kl. 13.15** **“Som om! – den gyldne regel, fantasi og medlidenhed hos Løgstrup”**
Ved valgmenighedspræst Maria Louise Odgaard Møller (Balle Valgmenighed)
- Kl. 14.15** **Kaffepause**
- Kl. 14:45** **“... det naturligeste af alle bud er det unaturligste’ – Løgstrups lutherske projekt og hans formulering af en luthersk etik”**
Ved sognepræst Bo Bergholt Grymer (Funder Sogn)
- Kl. 15.30** **“Viljen til erobring’ – Løgstrups nietzscheanske menneskesyn”**
Afslutning ved lektor David Bugge (Systematisk Teologi, Aarhus Universitet)

I anledning af Forlaget Klims genudgivelse af K.E. Løgstrups Ethiske begreber og problemer med efterskrift af Bjørn Rabjerg indbydes alle interesserede til et tværfagligt seminar, hvor en række forskere vil give et indblik i Løgstrups tanker om etik.

Seminaret, der er gratis, er åbent for alle interesserede og kræver ikke forhåndstilmelding. Det er tilrettelagt i et samarbejde mellem Løgstrup Arkivet ved Teologi (Aarhus Universitet), Idéhistorie (Aarhus Universitet) og Forlaget Klim. Ovennævnte udgivelse samt andre bøger i Løgstrup Biblioteket kan på seminaret erhverves til favorpris.

Nærmere oplysninger kan fås hos:

Lektor David Bugge tlf. 8716 2448, teodb@cas.au.dk

Undervisningsadjunkt Peter Aaboe Sørensen, tlf. 8716 2252, idepaas@cas.au.dk

Forlagsredaktør Michael Nonboe, Forlaget Klim, tlf. 7234 4519, michael@klim.dk

InAsia Day

Mndag d. 20. oktober

Vontilius Auditoriet, Søauditorierne

Asiatiske sekularismer?

Program

- Kl. 10-11.30** **Prasenjit Duara: Is the Concept of Secularism Relevant to China?**
- Kl. 11.30-13.00** **Lunch break**
- Kl. 13.00-14.00** **Meera Nanda: Is the idea of India Relevant without Secularism?**
- Kl. 14.00-14.30** **Coffee break**
- Kl. 14.30-16.00** **Presentation of Aarhus University research projects on Religion, Secularization and Conflict in Asia**
- Kl. 17.00-18.00** **Prasenjit Duara : Network Asia: Futures of the Pasts**

Information: Jørn Borup (jb@cas.au.dk)



For nyligt viede Pave Frans 20 par i Sankt Peters Kirken i Rom. De 20 katolske par betegnes af kirken som "moderne". Heriblandt var eksempelvis et par, som havde fået et barn udenfor ægteskab. I sin prædiken til de 20 moderne par sagde paven, at familien er grundstenen i samfundet, men at man også bør tilgive de mennesker, som har sex uden for ægteskab.

FIGENBLADET SPØRGER

Mener du, at nyateismen kan opfattes som en religion?

FOTO | PRIVAT



MARIE THYBO ANDERSEN, STUD.THEOL, 1. SEMESTER

»Det er et lidt farligt spørgsmål, men jeg hælder til at sige ja, ihvertfald for de ateister som mener, at naturvidenskaben har det endegyldige svar på alt, for dét er jo også relativt - og derfor også noget man vælger at tro på. Derudover er jeg personligt træt af at høre på unge, der erklærer sig ateister og som ikke mener, at jeg kan tænke naturvidenskabeligt om noget som helst og samtidig tro på Gud.«



STINE LUNDSGAARD, STUD.THEOL, 3. SEMESTER

»Det at tro, og nærmest dyrke, at der ikke findes en Gud eller guder, kan have samme karakter og udformning som det at dyrke troen på, at der findes en Gud. Jeg tænker, at ateisme først får karakter af religion, når det bliver dyrket, og når det bliver afgørende for ens menneskesyn, hverdag og liv.«

HELENE JUHL, STUD.MAG, 3. SEMESTER

Jeg mener ikke, det kan defineres som en religion. Jeg tænker, at et at kendetegnene ved nyateismen netop er en fundamental forestilling om, at religion er fornuftsstridig, og på samme måde er de mennesker, der tror på en Gud, godtroende. Jeg vil måske snarere mene, der er tale om en form for ideologi.



OKTOBER	ARRANGEMENT	BESKRIVELSE
22.	15.10 - 17.00	Forelæsning 'Jackals, Goddesses and Yogis: Cremation Ground Asceticism in South and East Asian Tantra' v/ professor David Gordon White, afdeling for religionsvidenskab (Aud. 3, Bygn. 1441)
24.	13.00 - 15.00	Foredrag 'Besøg af Mitri Raheb' v/Institut for Kultur og Samfund (Aud. 3, Bygn. 1441)
28.	18.30 - 21.30	Foredrag 'IDET VIRKELIGE LIV: RELIGION I GYMNASIET' v/Signe Elise Bro, formand for Religionslærerforeningen for Gymnasiet og HF, Religionsvidenskabelig forening (Aud. 2, Bygn. 1441)
28.	19.30 - 21.30	Foredrag 'SKYLDNER! MORALSK OG ØKONOMISK GÆLD' v/ lektor, ph.d., Mikkel Thorup, Teologisk Forening (lok. 116, bygn. 1453)
29.	14.15 - 16.00	Forelæsning 'Slavoj Žižeks ideologikritik - tre kritiske perspektiver' v/Jørn Loftager, Andreas Beck Holm og Carsten Bagge Laustsen (lok. 123, bygn. 1485)
30.	13.00 - 15.00	Forelæsning 'Ecclesiastical history: The confessional origins of modern scholarship, Sløk Lecture' v/Professor Anthony Crafton, Princeton University (Aud. 3, Bygn. 1441)
31.	9.30 - 16.00	Seminar 'Problemet etik! – K.E. Løgstrup' v/ Løgstrup Arkivet, Idéhistorie og Forlaget Klim (Aud. 1, bygn. 1441)
NOVEMBER		
4.	18.30 - 21.30	Foredrag 'MUHAJABABES – MØD DE MODERNE, ATTRAKTIVE OG UDADVENDE MUSLIMSKE KVINDER' v/cand.mag i Arabisk og Islamstudier, Abir Ismail, Religionsvidenskabelig Forening (Aud. 2, Bygn. 1441)
6.	19.30	Foredrag 'Næstekærlighed og velfærdsstat' v/ Professor i Statskundskab, Jørn Henrik Petersen, Studenterkredsen (Mødelokale 1, Studenterhus Aarhus)
10.	10.00 - 15.00	Foredrag 'DANSK LUTHERFORUM SEMINAR: RETFÆRDIGGØRELSE OG HELLIGGØRELSE' v/ prof. em. Peter Widmann og lektor Bo Kristian Holm (Konferencecentret, Frederik Nielsens vej)
6.	12.00 - 13.00	Fællesforedrag 'RELIGION OG NARRATIVITETS' v/ lektor, dr.theol, Ole Davidsen, Religionsvidenskabelig forening og Teologisk Forening (lok. 116, bygn. 1453)
14.	14.00 - 16.00	Tiltrædelsesforelæsning 'Er mennesket frit? Et teologihistorisk og dogmatisk problem' v/ Professor MSO, Anders Christian Jakobsen (Mødesal 2, Studenterhus Aarhus)

Spændende arrangementer

I DET VIRKELIGE LIV: RELIGION I GYMNASIET

I foredraget giver Signe Elise Bro et indblik i, hvordan det er at undervise i religion på en ungdomsuddannelse. Hun vil fortælle om de udfordringer, hun har stået overfor i sit arbejde, og hvilke erfaringer hun har gjort sig. Herudover kan du høre, hvilke fag, kompetencer m.v. fra dit studium, som du kan forvente at få brug for som underviser. Der vil blive rig mulighed for at stille spørgsmål.

Tirsdag d. 28. oktober, klokken 18.30-21.30, bygn. 1441, aud. 2

SLAVOJ ŽIŽEKS IDEOLOGIKRITIK - TRE KRITISKE PERSPEKTIVER

Slavoj Žižek er en usædvanlig filosof. Han er underholdende, provokerende og altid parat med en overraskende analyse af aktuelle begivenheder. Hans maniske produktivitet og stil har gjort ham til en intellektuel superstjerne indenfor en række akademiske felter og en flittig benyttet kommentator i både skrevne og elektroniske medier verden over. De senere år er han dog også beskyldt for at være en revolutionsromantiker, og hvad man kunne kalde en "nyttig idiot". I foråret 2014 udkom en introduktion til Slavoj Žižeks tænkning, samfundsteori og Samfundslitteratur. I forlængelse af denne udgivelse vil tre forskere, Jørn Loftager, Andreas Beck Holm og Carsten Bagge Laustsen, fra Aarhus Universitet diskutere relevansen af ét centralt aspekt af Žižeks arbejde, måske det vigtigste, nemlig hans ideologikritik.

Tirsdag d. 29. oktober, klokken 14.15, bygn. 1485, lok. 123